

drugi moji sodelavci v tem času, tako zapustim tudi jaz svojo sobo in grem obiskat kmetovavca v njegovo stanovanje, da se prevedrim in znebim otožnega duha nadjae se dobrega vspeha. Pa kako slabo prevedrilo! Ne omenjam tega, kako so me kmetje sprejemali; le to povem, da razum treh vasi mi vse druge mojega plačila, t. j. moje bire niso hotli odrajtati, ampak dali so mi mesto žita le debele in nezasluzene priimke, kajti ljudje mislijo tukej, da je učitelj srenjski hlapec in da mu dajo, kolikor se komu poljubi. Žalostnega in pobitega serca grem proti domu (se vé da tudi s praznim vozom) misleč si: „Kdor ne vaga, je brez blaga“. Naznanim torej svoje okolsčine gospodu c. k. okrajnemu glavarju, in ga prosim pomoči. Kmali se mi pokaže rešivna roka in dovolj zdatna podpora. Pošlje mi namreč blagi c. k. okrajni glavar enega služabnika in dva vojaka, da mi pomagajo mojo plačo iskati, in večkrat je bilo treba z orožjem v roki plačilo s silo jemati. Da sem bil pri tej priliki večkrat „goljuf“, „tat“ in Bog vé, kaj še, se razume samo po sebi. — Iz tega se vidi, kako težko je za učitelja v takih krajih pri mladini vspešno napredovati, ko starši učitelja v pričo nedolžnih otrok preklinjajo in z priimki gerdé, ter tako svoja deca vadijo preklinjati in obrekovati one, ktere bi mogli kot svoje odgojitelje spoštovati. Zadnji čas je že in očitna potreba, da se učiteljska plača predrugači in zboljša, da bo učitelj plačo prejemal v javni blagajnici in da mu ne bo treba od hiše do hiše prositi svojih krajcarjev in grenkih besedi požirati. Koliko časa bomo še mučitelji? *Ivan Jeršič.*

Iz Planine. Tukajšnja šolska srenja je povikšala učiteljevo plača, in je zraven tega tudi še vstanovila novo podučiteljevo službo s 300 gold. letnih dohodkov. Za to zares lepo delo c. k. deželno predsedništvo to srenjo očitno pohvaljuje. Gotovo zopet lep zgled!

Iz Starega Terga pri Ložu. V ponedeljek 22. preteč. m. smo spremili na pokopališče g. Blaža Raktelja, učitelja tukajšnje šole in očeta g. Jožefa Raktelja, učitelja v Ribnici in okrajnega šolskega oglednika černomeljskega okraja in g. Franceta Raktelja, učitelja v mestni glavni šoli pri sv. Jakobu v Ljubljani. Umerl je po kratkem bolehanji star 67 let. Bog mu daj dobro!

Iz Ljubljane. Postava, ki jo je ministerstvo za šolstvo 15. preteč. m. izdalo o spraševanjih za učitelje ljudskih in mestnjanskih šol, ne velja za Dalmacijo, Galicijo in Lodomerjo, za Krakovo, za Kranjsko in za Bukovino, za Istrijo, Gorico in Gradiško. Tedaj smo Kranjci o tem tudi med zaostalimi.

Premembe v učiteljskem stanu.

Na Kranjskem. Postavljeni so gg.: Jakob Inglič, učitelj 2. razreda v glavni šoli v Idriji, v 3. razred, in Janez Lapajne, učitelj v 1. razredu v 2. razred te šole; Simon Meglič, poterj. pripravnik, za podučitelja v Planino. — G. Blaž Raktelj, učitelj v Starem Tergu pri Ložu, je umerl. R. I. P.!

 Pridjan je Kazavec št. 5., 4 strani. 

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Tiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milho.